

Ο Φαούλης ό πάντ' άρχης
ό κύριος Πρωτότοπος.

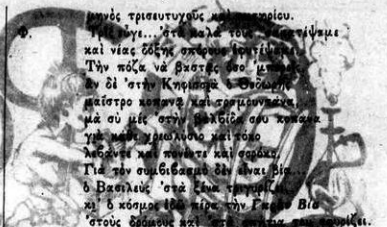
Φ.

Είπα πάλιν κείνον να σας ίδω
και κόλιε πέρι γύρω μου παραίτημα
έγραφα με τα τέσσερα να 'δω
έκινον πού τοσαύτα χαίριστηνα
ώς έλαθη φωστρη των φωστρη ν
και γίγαντα Σωτήρα των Σωτήρων.
Ίδιον με και πάλιν έμπροστά σας...
σας ψάλλω τα καινοτρια κητήρια,
θερωώς καταρκώ τα γονάτα σας
κι' αυτά τα όδη σας χίρια τα σωτήρια,
πού τρείς αντιμετουσούμια Ιρασκίλωσαν
κι' από τα πσινα τους Ιεραγγίλωσαν.
Οι νιοι θριαμβοί σας είναι έφίλλα...
των έπαυτων άζηηαί τόν έσκον,
κι' έγινε μιά σφικτόδετη τακίελα
θριαμβών, θριαμβών, θριαμβών
Την πόα σας, Σωτήρα μου, βαστάτε
και δαίγνετε λιπό πώς; δην χρωστάτε.
Κρατείτε την καλή να μη σας πύση
κι' άς κούβον τόνομά σας μες 'στη μίσση
και Τρικ άς σας φωνάζου 'στην Άγγλία
σι κάθε φανερή σουμυλία.

ήγον άκατωώς και μαριόλο, και πού
πρώτου κανονίην παίζεις πόλο.
Σας βλέπω να γευλώνετε τα μάτια
πού τόνομά σας τόκαμαν κομμάτια...
ναί μιν κι' έγω για τούτο τους μισώ,
άλλ' όμως κι' άν σας λινε μόνον Όση,
πάλιν εις τόνομά σας τό μισώ
θά τρίμη κάθε μπόσκι κουρούπι,
κι' όλακρος άν είδα και μισός
θά λίγησθα Σωτήρας μας χρωός,
και με θριάμβους νιούς και τελειούς
εις όλους θα τραβάτε καρδιχίς,
κι' εις άκνιστάς παραποτι γελίσιους
θα βάζετε σάν Τριε τραλοποδία.

Τρ.

Σας έωσα φόντι εν κινδύνου...
και τίς ά τίς 'κρουτόησα με τάστρα,
όμως τα κορητά 'στό Λονδίον
'στά αγείδια μας έφραγ χαλάστρα...
Έφώναξαν 'στον ένα κι' άλλον γύπα:
είναι καιρις τό πόδι να κτυήσωμε...
πάρτε τριαντατίσσερα τους έπκα
κι' ήλιε τίλος πάντων ν' αγαπήσωμε.
'Αλλ' όμως Τριε Έγγλίικα μ' όνομάζαν
κι' ίπιστευαν με τούτο πως μ' Ιπτάριζαν.
Τότε κι' έγω όδη βράκαλά τους ένω,
τά ρούχα και τα χίρια μου δαγαθά,
και τα τριαντατίσσερα τάβηνα
κι' εύθως τριανταόδη τα ζανακάνω.
Η φούρα των κι' ή λίσσα των φριχτή,
άλλ' όμως θα τους στείλω καρμιά 'μάρτα
τόν Ράγλο, τόν γνωστό έλιουσακιά,
να τους παραλίσσασθ ηίκα ήίκα.
Και τώρα θα συνήθον 'στός Βροξίλιας,
άλλ' έπο κι' άν συνήθον για τα χίλια τωσάστρα
πού δέν θα συνήθον ει της τριλιανής
όπου τους έμι στρίψι τα κεράλια των
άπό του παρασίμου Δεκαμβρίου,

πρώτος τριαντουσούς και κούριου.
Τρε ήτοι... 'στά παλά του...
και νίας όδη σφάρα Ιπτάριζαν
Την πόα να βαστάς σο μπύρα
άν δι 'στη Κηφισά 'όσοδη
μαίστρο κησά και σαρμυνοσά,
μα σύ μες 'στην ήλιότα σου κησά
για καλή γευλώνα και ποιά
λέσταν και πύνητε και έσάκι.
Για τόν σφικτόδετη δέν αναί βίω
ό Βασίλεις 'στά ένα τριλιανή
κι' ό κόσμος ήδη ήρα την Γαλα Βία
'στους έφραως και...
Κι' όσο σας βλέπω ντούρο 'στη βαλιδία
τόσο κι' άναπτερόνομαι μ' ήλιπία
πώς ό σφικτόδετη δέν θα τελειώση
κι' όλους εις τό πόδι θα μάς λώση.
Σιγά σιγά... ποιος τάχα τό έριμ
τι γίνεται 'στό έλλά κηλοσάρι,
κι' ως ότου είν Θεώ να μάς γύρω
κι' ό ρίκτης Βασίλεις άπ' τό Πάρις,
ίσως ό 'δανιστάι να φραγώνουν
κι' άρχίσουν ή μουριόραις της παρια,
κι' οι Έφραω μ' τους Άγγλους τωκαθών
ένεκα του πόλιου της Κορίας.
Ίσως μ' αυτάς τάς σφιχίς και μ' ήλιπία
πολύς καιρις, 'στον βρόντο να παρσώ
ίσως κι' αυτός ό πόλιος της Κίνας
'στάς άποπύκατωσις έπιδράση
Ίσως καινίς Ιεράν Ντουρ κι' Έγγλίος είνος
ζαναπιασθί με σίνα τόν φουρικό,
και γράν ίσθ Σωτήρας, γράν κι' έκινός,
γενή καινία παραμα γραντιόλο.

Τρ.

Όλους τους γράν κηρις τους διαρρ
και μιάς κλωστής άνθρώπου της διαρρ.
Θέλου συμπεσάμ με τό κολάι;
ας έλθου 'στον Σωτήρα πλάι πλάι...
δέν θέλου; ... άς κοπάσου 'στά κομμάτια
κι' άς μη μου κάνουν σκίρτα και γρονάτια
Θέλου να μη φραδν σκίολ και φουδεις; είν πο
να μη χαλά κανεις της ζαχαρένια του;
θέλου να στείλω ένω τόν Σκουσοδύ;
να ετοιμαρή σ' ήλους με τα γίνετα του
'Ας είναι, τα βροϊδία των έξάνα
και τούτη την θυσία μου της κάω.
'Αλλά καινίς μαζί μου μή θυμώη
κι' άς θυμηθί καινίς άλιετρός
πως πάλιν ό Δεκαμβριος σποντί
ό μήνας ό μεγαλος και σωτήριος
και τότε Τριε άνημερος θα γίνω
εις όσους τώρα κάνουν τόν γευλωκα,
και τα τριανταόδη πού τους ένω
μπορούν να γίνου ήκαί και ήκα.

Φ.

Άμμι τους Γερμανούς;
Τρ. Δέν τους τρομάζω,
μόνος τους Άγγλους κήκαι λογαριόλο.
Φ. Κι' άν ποτι εις τόν Καπριβί των να σπαύσθ;
Τόν στέλον θα προστάξω ν' άφρακώσθ.
Φ. Κι' άν κάρθουνα πως λήθω για τόν εφραω;
Τρ. Θα κάρθω τους σφουρς των πρισταόλλων.
Φ. Άμάν για τό Θεό...
Τρ. Δέν έχω οίαντο